

Arrest

nr. 304 365 van 4 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. LYDAKIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Bosnische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op [...] maart 2000.

1.2. Verzoeker dient op 22 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 november 2022 een beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 23 mei 2023 een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Bij arrest met nummer 298.565 van 12 december 2023 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het hiertegen ingestelde beroep.

1.4. Verzoeker wordt op 20 december 2023 door de politiediensten aangetroffen in onwettig verblijf. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op dezelfde datum een beslissing tot het treffen van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.5. Verzoeker dient op 4 maart 2024 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.6. Bij arrest met nummer 299.435 van 29 december 2023 verwerpt de Raad het door verzoeker ingestelde schorsingsberoep bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gericht tegen de beslissing zoals bedoeld in punt 1.4.

1.7. De commissaris-generaal neemt op 18 maart 2024 een beslissing houdende niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Bosnische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Tuzla op [...] maart 2000. Uw vader is L.S. (O.V. [...]) en uw moeder is S.S. (O.V. [...]). Uw hebt verder een broer A. (O.V. [...]) en minderjarige broer A. en een zus A..

Na uw geboorte had u slechts één jaar in Tuzla gewoond waarna u met uw gezin naar Sarajevo verhuisde. In Sarajevo wilde uw vader op gegeven moment een fruit- en groetenwinkel beginnen. Hiervoor leende hij een som geld dewelke hij met rente diende terug te betalen. Aangezien uw vader er niet in slaagde het geleende geld terug te betalen, kreeg hij ruzie met zijn kredietverstrekkers die hiertoe enkele malen naar uw thuis kwamen. In 2012 verkochten uw ouders hun woning en hebben jullie in verschillende steden en dorpen gewoond vooraleer BosniëHerzegovina te verlaten in 2014. Na jullie vertrek uit het land, reisden jullie naar Luxemburg en verbleven jullie er drie maanden waarna jullie verhuisden naar Frankrijk. Jullie hebben in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming ingediend doch jullie kwamen niet in aanmerking omwille van de Dublin-procedure en trokken na negen maanden verder naar Duitsland. Jullie dienden er opnieuw een verzoek om internationale bescherming in en wanneer jullie verzoek werd geweigerd, zijn jullie verhuisd naar Denemarken waar jullie in 2016 een verzoek om internationale bescherming indienden. Na vijfenveertig dagen werden jullie door de Deense autoriteiten gerepatrieerd naar Bosnië-Herzegovina waar jullie een drietal maanden verbleven alvorens opnieuw het land te verlaten en naar Frankrijk te trekken. Tijdens jullie verblijf in Bosnië zouden mensen in het dorp van uw grootvader naar jullie op zoek geweest zijn. In Frankrijk hebben jullie opnieuw een verzoek om internationale bescherming ingediend en tijdens jullie verblijf daar werd het voertuig van uw vader door Bosniërs in brand gestoken. Uw vader heeft dit meegedeeld aan de politie doch ze wilden hem niet geloven. In oktober 2021 zijn jullie vanuit Frankrijk naar België gekomen.

Op 22 maart 2022 hebt u een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina vreesde u dat u zal opgezocht worden door de mensen bij wie uw vader schulden had. Voorts wilde u niet terugkeren omdat u niets of niemand heeft in Bosnië-Herzegovina. Uw ouders en meerderjarige broer dienden gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in doch omwille van de Dublinvordering werden zij initieel opnieuw naar de bevoegde Franse autoriteiten doorverwezen. Bij beslissing van de DVZ op 23 december 2022 en op 30 januari 2023 werd België alsnog verantwoordelijk voor de behandeling van respectievelijk het verzoek van uw broer A. en dat van uw ouders.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van de eerste pagina uit uw Bosnisch paspoort neer alsook een kopie van een document met hoofding van de Franse organisatie ISM (interservice migrants) d.d. 8 juni 2016 waarin uw vader aangaf problemen te kennen met N. K.. Voorts legde u ook een kopie van het antwoord van de Bosnische politie in Tuzla d.d. 25 mei 2019 op een vraag om informatie betreffende een aangifte d.d. 28 mei 2013 voor alsook een kopie van een attest van het universitair ziekenhuis van Tuzla d.d. 28/05/2013 afgedrukt op 2 mei 2019, de originele en handschreven verklaringen van I.A. en S.M. samen met een kopie van hun identiteitskaarten, twee kopieën van notariële akten d.d. 2016 met Franse vertaling inzake de verkoop van jullie huis, een kopie van de verkoopovereenkomst van het huis d.d. 2016 en kopieën van Franse documenten betreffende het voertuig van uw vader dat was uitgebrand.

Op 22 november 2022 besliste het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond was.

Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven. Bovendien bent u afkomstig uit een veilig land van herkomst en had u niet aannemelijk weten maken dat u bij eventuele problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS.

Ook de verzoeken om internationale bescherming van uw broer Adem en van uw ouders werden respectievelijk op 10 februari 2023 en op 13 juni 2023 kennelijk ongegrond verklaard. Uw broer ging in beroep bij de RvV op 15 maart 2023 en uw ouders gingen in beroep op 24 juli 2023. Deze beroepsprocedures zijn op heden hangende bij de RvV.

Op 20 december 2023 werd u in Hotton naar aanleiding van een verkeerscontrole op de openbare weg aangetroffen door de politiediensten die vaststelden dat u zich in illegaal verblijf op het Belgische grondgebied bevond. U gaf daarbij aan dat u zich in België bevond om te werken. Voorts gaf u aan dat u een verzoeker om internationale bescherming was die een weigeringsbeslissing had gekregen op 13 december 2023 en dat u met behulp van een advocaat op 19 december 2023 hiertegen beroep had aangetekend. Bij beslissing van de DVZ kreeg u het bevel om het grondgebied te verlaten en werd u hiertoe ondergebracht in het gesloten centrum 127bis in afwachting van uw terugleiding voorzien op 5 maart 2024.

Op 4 maart 2024 diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in. U geeft aan een nieuw element te hebben dat verband houdt met uw eerdere verzoek om internationale bescherming en dat u geen kans kreeg om in beroep te gaan. U haalt aan dat er een criminele groep is waarvan u slachtoffer bent doch niet toe behoort, dat u klachten van politie, getuigen en attesten van de dokter hebt. Het betreft een familiaal probleem en jullie hebben geen bescherming in het land. Voorts haalt u aan dat u geen contact hebt met mensen in Bosnië en dat u bent opgegroeid in Europa. U vreest dat men wraak zal willen nemen en dat u bedreigingen dat ze u gaan doden kreeg. U wacht op klachten en bewijzen uit uw land. U bent voor uw leven naar Europa gekomen en wil niet sterven voor de problemen van uw vader.

Ter staving van uw volgende verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: drie artikelen uit de media over een politieagent die de waardin van een café ombracht omdat ze haar café wilde sluiten, twee media-artikelen d.d. 17 en 19 augustus 2023 over een moordenaar genaamd S. en een media-artikel over de moord op de genaamde F.P.. Voorts legt u een kopie voor van briefwisseling tussen de advocaat die het OCMW van Luik vertegenwoordigt en uw voormalige advocaat. Dit lijkt te gaan over de genaamde J.S.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met de beslissing dat uw verzoek kennelijk ongegrond was. Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven. Bovendien bent u afkomstig uit een veilig land van herkomst en had u niet aannemelijk weten maken dat u bij eventuele problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor

internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Vooreerst kan uw houding geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt deze niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u pas op 4 maart 2024 naar aanleiding van uw nakende terugkeer naar Bosnië, voorzien op 5 maart 2024, een volgend verzoek om internationale bescherming hebt ingediend niettegenstaande de weigeringsbeslissing naar aanleiding van uw eerste verzoek reeds dateert van 22 november 2022 alsook dat u evenmin in december 2023, wanneer u werd tegengehouden door de politiediensten uw nood aan internationale bescherming onmiddellijk kenbaar maakte. In tegendeel gaf u aan dat u in België verbleef om te werken en dat u in beroep was tegen uw weigeringsbeslissing (administratief verslag van de politiediensten). Voorgaande wijst er sterk op dat u slechts een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend teneinde uw terugkeer naar Bosnië te vrijdelen daar waar in alle redelijkheid mag verwacht worden dat u reeds uw nood zou hebben kenbaar gemaakt.

Voorts kan u op basis van uw schriftelijke verklaringen naar aanleiding van uw huidige verzoek geenszins overtuigen dat u alsnog een nood aan internationale bescherming hebt. Dienaangaande kan worden opgeworpen dat er in het kader van uw eerste verzoek werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden asielmotieven. Dat u in het kader van uw huidige verzoek opnieuw naar uw eerdere motieven verwijst en aangeeft dat u nieuwe elementen hebt die hiermee samenhangen, doch dat u verder op geen enkele manier concretiseert welke die nieuwe elementen zouden zijn (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag d.d. 4 maart 2024, vraag 1; 7), volstaat uiteraard niet.

Evenmin hebt u in het kader van uw huidige verzoek verklaringen afgelegd die zouden aannemelijk maken dat u bij terugkeer alsnog geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Bosnische autoriteiten. De mediaartikelen die voorlegt, vermogen evenmin om dit aan te tonen. Deze spreken over enkele criminele feiten die hebben plaatsgevonden in Bosnië doch nergens blijkt enig verband met uw eigen problemen noch tonen deze media-artikelen aan dat er (voor u) geen bescherming mogelijk zou zijn indien nodig.

Voor wat betreft de briefwisseling tussen het OCMW van Luik en uw voormalige raadsman, mag het een raadsel wezen wat dit met uw voorgehouden asielmotieven te maken heeft. U geeft hier verder ook geen enkele bijkomende verduidelijking over.

Waar u tot slot nog aangaf dat u over klachten van politie, getuigen en attesten van de dokter beschikt (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag d.d. 4 maart 2024, vraag 2.6-2.7; 5.2; 6), dient opgeworpen dat u geen dergelijke documenten voorlegt. Uw verklaringen omtrent het bestaan van dergelijke documenten volstaan echter geenszins als ondersteuning van uw beweringen inzake uw vluchtmotieven. De Commissaris-generaal wordt immers geacht zijn beslissing te nemen op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoeker. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een verzoek om internationale bescherming rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd.

Gelet op hetgeen voorafgaat, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen zoals blijkt uit onderstaande analyse.

*Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen*

elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorziet tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Daarnaast kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot het "Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina", dat uit drie ombudsmannen bestaat die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voorname stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina", die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 57/6/1, 57/6/2 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1, (A) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag). Tevens meent hij dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“Als onderdeel van zijn verzoek om internationale bescherming heeft verzoeker daarom de volgende elementen aangevoerd als bewijs van een reëel, actueel en persoonlijk risico van vervolging in geval van terugkeer naar Bosnië: De problemen die zijn ouders ondervonden met de zogenaamde M. (lokale maffia) en het gebrek aan effectieve bescherming van de Bosnische autoriteiten. . Zijn persoonlijke situatie in het geval hij terugkeert naar Bosnië (hij herinnert zich dat hij Bosnië bijna 10 jaar geleden verliet toen hij 14 jaar oud was). In het bestreden besluit heeft het CGVS het verzoek van de eiser om internationale bescherming afgewezen op grond van het feit dat de problemen die hij in Bosnie had ondervonden hem geen recht gaven op de status van politiek vluchteling.

Nog steeds in het kader van zijn bestreden beslissing heeft het CGVS een CEDOCA-rapport van 5 december 2023 over de situatie in Bosnië opgesteld. Volgens het rapport hebben de autoriteiten, ondanks het bestaan van latente corruptie binnen de Bosnische instellingen, zich ingespannen om deze uit te roeien. Het CGVS is van mening dat de betrokken persoon effectieve bescherming zal kunnen genieten van de Bosnische autoriteiten. Niettemin kan rekwirante het om de volgende redenen niet eens zijn met de motivering van het bestreden besluit. Zij betwist bijvoorbeeld de conclusies van de CGVS met betrekking tot de uitbanning van corruptie binnen de Bosnische autoriteiten. Het College zal erop letten dat de informatie waarnaar het CGVS verwijst, dateert van januari 2023 of zelfs 2017.

Ter ondersteuning van het onderhavige beroep heeft de belanghebbende een rapport van de Raad van Europa van november 2022 over de situatie in Bosnië overgelegd. Bij het lezen van dit rapport is het duidelijk dat corruptie op elk niveau van de Bosnische samenleving voorkomt. Hoewel er enige vooruitgang is geboekt, blijft de situatie binnen de Bosnische justitiële en politieautoriteiten problematisch. GRECO heeft de Bosnische autoriteiten het volgende aanbevolen:

[...]

De bevindingen van GRECO met betrekking tot het bestaan van latente corruptie op allé niveaus van de Bosnische staat, ondanks de goedkeuring van wetgevende maatregelen, wordt bevestigd door het laatste CEDOCA-verslag van 15 december 2022, waarin staat [...]

Volgens de Bertelsmann Foundation (2020) is het aantal gezagsdragers dat onderzocht en aangeklaagd, laat staan veroordeeld wordt, eerder minuscule te noemen, ondanks het adequate wettelijke kader. 83 Deze bron schrijft nog dat APIK en de actieplannen en strategieën (periode 2013- 2017) tegen corruptie te lijden hebben onder een gebrek aan coördinatie en een lage graad.

In mei 2020 is de premier van de FBiH wel kort gearresteerd in de context van een zaak rond gesjoemel rond de aankoop van beademingstoestellen. In december 2020 wordt hij aangeklaagd wegens corruptie en verduistering van gelden.⁸⁵ De Hoge Vertegenwoordiger van de VN merkt in zijn tweejaarlijkse rapport (2020) op dat federale wetgeving uit 2014, die een spéciale aanklager voorziet voor de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, anno 2020 nog steeds niet geïmplementeerd is.

In 2022 schrijft de (nieuwe) Hoge Vertegenwoordiger dat wijdverspreide népotisme en corruptie in Bosnië-Herzegovina in het voorbije decennium aanleiding hebben gegeven tot een exodus van jongeren.⁸⁷ TI stelt in een rapport (2021) over het kapen van de staat (state capture) nog dat de gebrekkige implementatie van anticorruptiewetgeving, instellingen en strategieën in de westelijke Balkanlanden geleid heeft tot wat de organisatie georganiseerde corruptie noemt: een symbiose van georganiseerde misdaad, criminele methoden en corruptie op hoog niveau die een frauduleus ecosysteem creëert dat hen die toegang hebben tot de macht verrijkt en beschermt.

De vrees van verzoeker dat de Bosnische autoriteiten geen doeltreffende bescherming hadden geboden wegens het latente probleem van corruptie binnen het politiekorps, bleef dus gegrond. Dit probleem van corruptie binnen allé Bosnische instellingen werd benadrukt in het laatste CEDOCA-rapport van 5 december 2023. Het was daarom aan de CGVS om zijn informatie over de werkelijke vooruitgang die de Bosnische autoriteiten hebben geboekt in de strijd tegen corruptie binnen de politie en justitiële instellingen, bij te werken.

Bovendien zal de Raad rekening houden met het feit dat verzoeker duidelijk verklaarde dat de man genaamd M. die zijn vader geld leende een beruchte maffioso was. De CGVS heeft 'zich echter op geen enkel moment gebogen over de bestrijding van de georganiseerde misdaad in Bosnie. Opnieuw is het laatste rapport van het CEDOCA van 15 december 2022 over de situatie in Bosnie bijzonder verontrustend wat betreft de actiemiddelen van de Bosnische autoriteiten tegen de georganiseerde misdaad. CEDOCA stelt inderdaad: "[...]" Als gevolg hiervan lijken de Bosnische autoriteiten bijzonder machteloos tegenover de georganiseerde misdaad en maffiabendes die alle openbare instellingen (justitie en politie) hebben geïnfiltreerd. Het laatste verslag van het CEDOCA van 5 december 2023 bevat weinig nieuw informatie over dit onderwerp. Voorts

heeft verzoeker, er ondersteuning van zijn op 4 maart 2024 ingediende verzoek om internationale bescherming, talrijke persartikelen overgelegd waarin de latente corruptie binnen de politie en de aanwezigheid van de georganiseerde misdaad worden bevestigd, alsmede het gebrek aan doeltreffende maatregelen van de Bosnische autoriteiten. Men mag ook niet vergeten dat de verzoeker een bepaald profiel heeft waardoor hij of zij blootgesteld kan worden aan specifieke en persoonlijke vervolging. Hij verliet Bosnië in 2014 op 14-jarige leeftijd... Sinds 2014 is hij alleen in 2016 een paar maanden naar Bosnië teruggekeerd. De betrokkene heeft Bosnië meer dan 10 jaar geleden verlaten, waardoor hij in de context van zijn betrekkingen met de Bosnische autoriteiten een kwetsbaar persoon is in geval van een terugkeer naar Bosnië.

Dit was inderdaad het standpunt van de Raad in arrest nr. 164.884 van 29 maart 2016, waarin werd gesteld: [...]

Ten slotte heeft verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming het volgende aangevoerd:

- > Het feit dat hij bijna 10 jaar in Europa heeft gewoond;
- > Zijn hele familie is in België;
- > Ze is van mening dat ze niet naar Bosnië kan terugkeren vanwege haar administratieve en gezinssituatie. (Hij verliet Bosnië toen hij minderjarig was en heeft geen naaste familie meer).

Het CGVS moest daarom de houding van de Bosnische autoriteiten tegenover afgewezen asielzoekers onderzoeken in het licht van de persoonlijkheid van verzoeker. Het Comité tegen foltering van de Europese Unie wijst met een beschuldigende vinger naar de onmenselijke en -vernederende behandeling door de politieautoriteiten in Bosnië en het ontbreken van sancties. De Raad heeft zich inderdaad in deze bewoordingen uitgelaten in het arrest nr. 147.203 van 5 juni 2015, waarin werd gesteld: [...] De redenering van de Raad met betrekking tot Kosovo kan dus worden toegepast op de persoonlijke situatie van verzoeker als hij terugkeert naar Bosnië.”

3. De beoordeling

3.1. Voorafgaand

3.1.1. De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.1.2. Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “*nieuwe elementen of bevindingen*” ter staving van een volgend verzoek bevat. Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale

wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21). In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C- 921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen.

In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, dient beperkt te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.1.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.1.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen

en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot ontvankelijkheid van een volgend verzoek, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.2.1. De Raad wijst erop dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming reeds op 22 november 2022 kennelijk ongegrond werd verklaard – een beslissing waartegen verzoeker geen beroep heeft ingesteld – en dat hem op 23 mei 2023 en 20 december 2023 bevelen om het grondgebied te verlaten werden afgeleverd. Huidig verzoek om internationale bescherming werd slechts ingediend op 4 maart 2024, te wezen één dag voor de geplande repatriëring op 5 maart 2024. Zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt, kan verzoekers houding geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigen van een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade. De Raad benadrukt dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij zo snel mogelijk de geboden beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat verzoeker niet eerder de nodige stappen heeft genomen om een beschermingsverzoek te initiëren – waarbij hij aan de politiediensten bovendien verklaarde dat hij in België was om te werken – ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid en ernst van de voorgehouden vrees.

3.2.2. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing als volgt kan worden gelezen: *“Voorts kan u op basis van uw schriftelijke verklaringen naar aanleiding van uw huidige verzoek geenszins overtuigen dat u alsnog een nood aan internationale bescherming hebt. Dienaangaande kan worden opgeworpen dat er in het kader van uw eerste verzoek werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden asielmotieven. Dat u in het kader van uw huidige verzoek opnieuw naar uw eerdere motieven verwijst en aangeeft dat u nieuwe elementen hebt die hiermee samenhangen, doch dat u verder op geen enkele manier concretiseert welke die nieuwe elementen zouden zijn (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag d.d. 4 maart 2024, vraag 1; 7), volstaat uiteraard niet”*. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift de door hem, naar aanleiding van zijn eerste verzoek om internationale bescherming aangehaalde, vervolgingsfeiten en volhardt in deze feiten. Hiermee brengt hij evenwel geen dienstig element aan, dat de hierboven gedane vaststelling aan het wankelen brengt. In de weigeringsbeslissing dd. 22 november 2022 werd reeds uitvoerig gemotiveerd waarom geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vervolgingsfeiten, gelinkt aan de problemen die zijn vader zou hebben met kredietverstrekkers. Verzoeker kan zich niet beperken tot het louter volharden in deze ongeloofwaardig bevonden feiten. Ook de verklaringen dat er nieuwe elementen zouden zijn, zonder evenwel toe te lichten waaruit deze nieuwe elementen bestaan, kan bezwaarlijk volstaan. De commissaris-generaal stelt hierbij ook terecht: *“Waar u tot slot nog aangaf dat u over klachten van politie, getuigen en attesten van de dokter beschikt (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag d.d. 4 maart 2024, vraag 2.6-2.7; 5.2; 6), dient opgeworpen dat u geen dergelijke documenten voorlegt. Uw verklaringen omtrent het bestaan van dergelijke documenten volstaan echter geenszins als ondersteuning van uw beweringen inzake uw vluchtmotieven. De Commissaris-generaal wordt immers geacht zijn beslissing te nemen op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoeker. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een verzoek om internationale bescherming rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd.”* Ook naar aanleiding van

onderhavig verzoekschrift werden geen nieuwe bewijsstukken gevoegd. In de mate dat verzoeker met zijn verwijzing naar *“klachten van politie, getuigen en attesten van de dokter”* zou hebben willen refereren naar de door hem reeds overgemaakte bewijsstukken in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat deze stukken reeds werden beoordeeld in voormelde weigeringsbeslissing van 22 november 2022. Wat betreft de gevoegde briefwisseling tussen het OCMW van Luik en verzoekers voormalige raadsman, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat *“het een raadsel [mag] wezen wat dit met uw voorgehouden asielmotieven te maken heeft. U geeft hier verder ook geen enkele bijkomende verduidelijking over”*. Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift ook niet verder op in.

3.2.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog uiteenzet dat hij Bosnië in 2014 op veertienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij reeds tien jaar – met uitzondering van enkele maanden in 2016 – Bosnië heeft verlaten en dat er zich in een onderzoek opdringt naar de houding van de Bosnische autoriteiten tegenover afgewezen asielzoekers in het licht van de persoonlijkheid van verzoeker, wijst de Raad op het volgende. In de weigeringsbeslissing van 22 november 2022 werd reeds gesteld dat: *“Wat betreft uw bewering geen band te hebben met Bosnië, er geen vrienden te hebben en er uw school niet te hebben afgemaakt, dient te worden opgemerkt dat deze motieven van louter persoonlijke aard zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien spreekt u de taal en heeft u er met uw grootvader nog familie wonen (CGVS, p. 1, 5). Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn volgend verzoek om internationale bescherming ook geenszins gewag gemaakt van een vrees jegens de Bosnische autoriteiten, vanwege hun houding ten aanzien van afgewezen asielzoekers. Verzoeker heeft enkel, op de vraag “indien u geen contacten hebt met uw land van herkomst, leg uit waarom niet”, aangegeven dat hij geen contact meer heeft met niemand in Bosnië en dat hij is opgegroeid in Europa (zie AD, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 4.2.).*

Verzoeker poneert dat hij geen contact meer heeft met iemand in Bosnië, doch verduidelijkt niet hoe deze bewering kan worden verzoend met zijn eerdere verklaringen dat hij nog een grootvader heeft in Bosnië, waarmee hij tevens contact heeft wanneer zijn grootvader zijn moeder belt. Verzoeker concretiseert verder geenszins op grond waarvan hij een vrees zou dienen te koesteren vanwege de Bosnische autoriteiten, wanneer hij zou terugkeren als een afgewezen asielzoeker. Het volstaat niet louter een vrees voor vervolging of ernstige schade te poneren. Verzoeker, een gezonde en meerderjarige man, brengt geen enkele concrete elementen aan, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een nood aan internationale bescherming zou hebben. Waar verzoeker nog verwijst naar een rapport van OSAR en een nieuwsartikel over de behandelmogelijkheden van personen met PTSS, wijst de Raad erop dat verzoeker nooit heeft verklaard te lijden aan psychische problemen, laat staan dat hiervan enig medisch attest voorligt. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift ook niet concreet in op dit rapport, waarbij hij geenszins concretiseert waarom hij dit neerlegt. Verzoeker verwijst verder naar een arrest van de Raad, waarvan hij acht dat de redenering tevens kan worden toegepast op zijn zaak. Hij maakt evenwel geenszins aannemelijk dat de in het arrest opgenomen overwegingen tevens op zijn zaak van toepassing zijn, daar waar het geciteerde arrest betrekking had op de situatie van de RAE-gemeenschap in Kosovo, *quod non in casu*.

3.2.4. In de bestreden beslissing wordt verder, onder verwijzing naar objectieve landeninformatie, genoegzaam gemotiveerd dat in geval van eventuele (veiligheid)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet:

*“Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina._algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig*

gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorzagt tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Daarnaast kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot het "Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina", dat uit drie ombudsmannen bestaat die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voorname stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld.

Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina", die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

3.2.5. Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat Bosnië-Herzegovina een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Bosnische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Bosnië-Herzegovina werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 juli 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.2.7. In het verzoekschrift komt verzoeker in wezen niet verder dan op algemene wijze te verwijzen naar de nog bestaande corruptie in Bosnië, de problemen binnen de Bosnische justitie en politiediensten, evenals

naar de aanbevelingen van het GRECO (groupe d'état contre la corruption), en de slechte behandeling van verdachten van strafbare feiten. In de bestreden beslissing wordt niet ontkend dat (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, maar wordt afdoende aangetoond dat er bij problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden, zoals blijkt uit de aangehaalde objectieve landeninformatie. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Bosnië-Herzegovina zodanig is geëvolueerd, dat de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier in de map landeninformatie werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn. De Raad wijst er in deze op dat verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene situatie van 5 december 2023, waarmee de commissaris-generaal tevens rekening heeft gehouden en waarnaar in de bestreden beslissing ook wordt verwezen. Wat betreft de media-artikelen die werden gevoegd, sluit de Raad zich aan bij de beoordeling van de commissaris-generaal dat *“Deze spreken over enkele criminele feiten die hebben plaatsgevonden in Bosnië doch nergens blijkt enig verband met uw eigen problemen noch tonen deze media-artikelen aan dat er (voor u) geen bescherming mogelijk zou zijn indien nodig”*. Verzoeker kan zich verder niet op zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas beroepen, teneinde aannemelijk te maken dat de Bosnische autoriteiten geen bescherming kunnen bieden tegen de bestrijding van de georganiseerde misdaad. Evenmin kan hij dienstig verwijzen naar een arrest van de Raad, dat betrekking had op de situatie van een gescheiden vrouw die het slachtoffer is van huiselijk geweld. Dergelijke situatie ligt *in casu* niet voor.

3.2.8. Alles tezamen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

3.2.9. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming.

3.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

N. DENIES